

zaterdag 11 maart, eerste dag van de boekenweek

Literatuur in de boekhandel!

Boekhandel Van der Velden van Dam ontvangt Nicolette Smabers en Emma Crebolder. Ben van Melick spreekt met hen over hun recente publicaties. Vorig jaar verscheen van Smabers de kleine roman *Vraag dat maar aan de pelikanen* en van Emma Crebolder de dichtbundel *Uitlichten*.

... zorgvuldig gestileerd, suggestief proza in mooie compositie...

Nicolette Smabers (Den Haag) debuteerde in 1983 met de verhalenbundel *De Franse tuin*, die evenals de opvolger de novelle *Portret van mijn engel* (1987) overladen werd met lovende kritieken. Daarna verschenen eveneens goed ontvangen romans,

kinderboeken en romans. In 2009 verscheen haar laatste roman *De man van gas en licht*. Met *Vraag dat maar aan de pelikanen* maakte ze vorig jaar haar literaire comeback.

Vraag dat maar aan de pelikanen is het relaas van een man die verneemt dat zijn dagen zijn geteld en voor wie het verleden onvermijdelijke tegenwoordige tijd wordt.

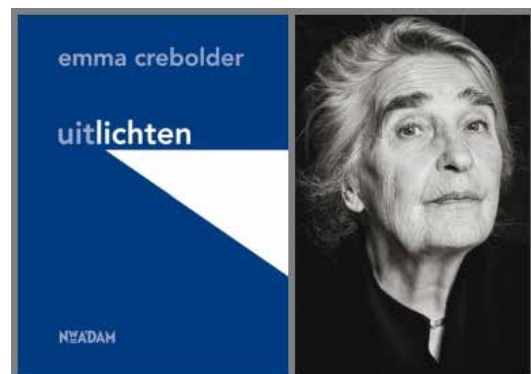
Merkwaardig, zoals de herinneringen hem besprongen zodra hij besloten had ze toe te laten. Titia was als kind een godsdienstgekke, wat een verschil met nu. Hij verplaatst zich weer in het joch dat zijn zusje de stuipen op het lijf joeg met gruwelverhalen over hellehonden die je gedachten kunnen lezen, dus ook de zondige, om haar vervolgens te kalmeren met penitenties doen en het Onzevader bidden. Paternoster. Het welluidende Latijn imponeerde haar, het leek wel of het heilige daadwerkelijk effect op haar had. Voor hemzelf draaide alles om het spel, het theatrale, het heen- en weer lopen met het grote boek, de orgelmuziek, het knielen en buigen, het belletjesgerinkel en het eerbiedige omhoogheffen van de glanzende kelk tijdens de consecratie. Hij maakte zich nergens zorgen over. Ooit zou het geloof in God wel komen. Ooit zou hij vreemde talen spreken. Ooit zou hij weten waarom vliegtuigen niet neerstorten. Als kind droeg hij zijn onwetendheid met zich mee als een schatkist vol mogelijkheden.

... op de vierkante centimeter weet Crebolder een grote beeldende kracht samen te ballen...

Emma Crebolder (Maastricht) heeft vele dichtbundels op haar naam staan met gedichten van grote zeggingskracht in een even precieze als krachtige taal waarin de persoonlijke ervaring en verbeelding zijn ingebed in de concrete werkelijkheid van geschiedenis en literatuur. In 2015 ontving zij voor haar werk de Leo Herberghs Poëzieprijs. Bij uitgeverij Nieuw Amsterdam verschenen in de afgelopen jaren de bundels *Vergeten*, *Vallen* en *Verzoenen*. Haar laatste publicatie *Uitlichten* (2022) is een episch-lyrische dwaaltocht waarin herinnering, verbeelding, taal en vorm een fascinerende eenheid vormen.

Hoe ik niet vergat

wat ik verzwegen had. Een poste restante waarin een verliefdheidscorrespondentie binnenkwam. Hoe het verorberd werd in een greppel langs de grensweg. Tussen vliegenschwammen en een geel blad. In een huurkamer niet hitsig maar onmachtig geblust. Hoe ik alles verbrandde op één brief na, die geen rafels had. Het gelinieerde papier hoe het opkrulde, woorden die als termieten hun heuvel verlieten. Maar nooit heb ik iemand meer dan de jongen met de witte gypen liefgehad.

Uit de bundel *Uitlichten*. 2022

vander
velden
van
dam

BOEK
HANDEL

zaterdag 11 maart. Aanvang 16.00 uur. Literatuur in de boekhandel